

Mededelingen van het Verbond der Vlaamse Academics V.V.A.

14e jaargang - nr. 3
maart 1969
verschijnt maandelijks

Sekretariaat: Em. Jacquainlaan 126 - Brussel-1 - Tel. 02/18.68.20
PR 4292.38.

Samenstelling Dagelijks Bestuur:

Oud-voorzitters:	Dr. med. K. Goddeeris Prof. Dr. W. Opsomer
Algemeen voorzitter:	Dr. jur. P. Beeckman
Ondervoorzitters:	Dr. P. J. Carpentier Dr. S. Dessers
Algemeen sekretaris:	Dr. R. de Beule
Sekretaris organisatie:	H. - Ir. P. Vereenoooghe
Sekretaris verslaggever:	Dr. jur. T. Swartelé
Algemeen penningmeester:	Lic. H. W. E. F. Brieven
Raadsleden:	Lic. G. F. J. Soenen Dr. A. van Lerberghe

Memorandum

inzake de Regeringsontwerpen betreffende de Grondwets-herziening, de Kulturele autonomie en de economische decentralisatie.

Vervolg en slot

B. Gewestelijke Economische Raden

Het tweede deel van het ontwerp handelt over de Gewestelijke Economische Raden.

Zoals ook uit de memorie van toelichting blijkt gaat het ontwerp hierbij uit van de bestaande organisaties. Er worden echter ook zekere innovaties voorzien en o.m. de oprichting van een nieuwe Raad. Op dat vlak is het ontwerp voor ons onaanvaardbaar.

Ons verzet betreft vooral artikel 8, waarin de oprichting van een Economische Raad voor Brabant wordt (artikel 8, al. 3) voorgeschreven.

Artikel 8, al. 2: De tekst van dit artikel is onvolledig. Wij menen immers, dat er niet de minste betwisting mag bestaan wat betreft het Bijzonder Arrondissement, dat volledig onder de bevoegdheid van de E.R.V. valt.

De tekst moet dan ook met de vermelding van dat arrondissement aangevuld worden.

Er is omtrent dit arrondissement reeds voldoende getwist („ze hangen in de lucht“) doch wij menen dat discussie daaromtrent volstrekt overbodig is.

Het is voldoende dat we verwijzen naar de sedert lang bestaande gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij voor het betrokken arrondissement (HAVIBA, afkorting van Halle - Vilvoorde en Bijzonder Arrondissement).

Elke discussie over dit beginsel berust klaarblijkelijk op kwade trouw en betekent een poging tot een nieuwe aanslag op de gaafheid van Vlaams Brabant.

Artikel 8, al. 3: Samen met het Economisch Bureau voor Brussel (infra) blijkt dit het neervalgieke punt van het ontwerp te zijn.

Hier voorziet het ontwerp immers in de oprichting van een Raad die op geen manier te verantwoorden valt, en zeker niet op economisch gebied, waar een Economisch Bureau, aansluitend bij en samenwerkend met de beide economische raden ruimschoots voldoende kan geven i.v.m. de mogelijk specifieke problemen, voortvloeiende uit de functie van Brussel als hoofdstad van ons land.

We aanvaarden echter het beginsel van de oprichting van een afzonderlijke Raad niet, noch voor Brussel noch voor Brabant. Er zijn immers geen dringende, doorslaggevende economische redenen die het noodzakelijk maken voor Brussel of Brabant een afzonderlijke Raad op te richten. Er bestaat trouwens geen Brusselse of Brabantse economie, evenmin als er een Antwerpse of Oost-Vlaamse economie bestaat.

Zoals aangestipt is het enige doel klaarblijkelijk het invoeren van Brussel als derde entiteit in ons land, wat voor de Vlamingen steeds onaanvaardbaar zal blijven en met kracht bestreden zal worden.

Artikel 10, § 2: De samenstelling van de E.R.B. en het Brussels Bureau.

Tegen de oprichting van een Brussels Bureau dat zou moeten samenwerken met de twee Economische Raden is van Vlaamse zijde geen principieel bezwaar.

We willen echter vooropstellen dat dit Bureau, gezien zijn specifieke opdracht, in elk geval paritair moet samengesteld zijn.

Over die samenstelling wordt in het ontwerp echter geen woord gezegd.

Het beginsel van de pariteit moet, om de gebruikelijke misbruiken ter zake te voorkomen, in elk geval in de tekst opgenomen worden.

Los van de kritiek die reeds geformuleerd werd omtrent het beginsel van de E.R.B., wensen we toch op te merken dat de samenstelling van de E.R.B. zoals in het ontwerp vastgesteld, zo ongerijmd en onaanvaardbaar is, dat we ons de vraag kunnen stellen hoe het mogelijk is dat dergelijke onzin in een regerings-tekst kan voorkomen.

Of is dat enkel bedoeld om de Vlaamse kritiek op te vangen, en door eventueel toe te geven (?) op de gerechtvaardigde kritiek op de wanvertegenwoordiging, in elk geval het beginsel van de E.R.B. erdoor te drukken?

Wanneer we de tekst toepassen op de werkelijke bevolkingscijfers, dan stellen we vast dat:

Brussel:	1 vertegenwoordiger per 33.700 inwoners
Nijvel:	1 vertegenwoordiger per 18.880 inwoners en
VI. Brabant:	1 vertegenwoordiger per 70.220 inwoners zouden krijgen.

De elementaire spelregels van elke democratie worden hier blijkbaar met de voeten getreden, zonder dat daarvoor de minste verantwoording kan gegeven worden.

Een normale verhouding zou 24/24 geweest zijn (wat ongeveer met de demografische gegevens overeenstemt, zij het dan ook 150.000 inwoners minder voor Brussel).

Wat betreft de interne verhoudingen moeten we nogmaals stellen dat in het Brussels Bureau een pariteit zou moeten aanwezig zijn, gezien de bijzondere Belgische situatie waarin de Vlamingen de volstrekte meerderheid uitmaken.

Gezien men blijkbaar (cfr. verder artikel 14) een pariteit tussen de Waalse en Vlaamse Raad op het oog heeft, is de pariteit in het Brussels Bureau uiteraard een evidente en gerechtvaardigde eis. Anderzijds is het paradoxaal te moeten vaststellen dat het ontwerp, wél een pariteit voorziet in de schoot van de E.R.B., tussen de vertegenwoordigers van E.R.V. en de E.R.W., maar waar de pariteit noodzakelijk is, wordt er in het ontwerp met geen woord gerept. Waar er geen enkele reden is om de normale demografische vertegenwoordiging toe te passen (in de verhouding Nijvel-Vlaams Brabant) daar voorziet het ontwerp wél pariteit!

Artikel 12: Eén punt van kritiek dat van Waalse zijde werd geuit bij het verschijnen van de tekst van dit ontwerp gold precies dit artikel.

Het blijkt immers dat de bevoegdheid van deze organen beperkt blijft tot een adviserende bevoegdheid en een algemene bevoegdheid tot aanbeveling. Van een werkelijke beslissingsbevoegdheid is echter geen sprake.

Van Vlaamse zijde tonen we begrip voor dat Waalse standpunt; we kunnen het volledig onderschrijven.

Ook het Vlaamse standpunt is dat de autonomie zo volledig mogelijk moet zijn, en dat de voorgestelde hervormingen slechts als een eerste stap te beschouwen zijn, welke gevolgd moeten worden door andere meer diepgaande hervormingen.

Dat kan verder slechts geschieden wanneer ook het vraagstuk van het budget geregeld zal zijn.

Artikel 13: Een voorsmaakje van de manier waarop men denkt de budgettering op te vatten, is te vinden in dit artikel, waar er een pariteit voorzien wordt tussen de gelden welke aan de E.R.V. en de E.R.W. worden toegekend.

We herhalen hier het standpunt dat we van Vlaamse zijde geen bezwaar hebben, in het kader van de hervorming van onze staatsinstellingen, tegen een pariteit tussen Vlamingen en Walen, op voorwaarde dat vooraf het probleem-Brussel opgelost wordt, en ook daar de pariteit tot stand is gekomen.

Het is een veeg teken dat het ontwerp ook hier niet spreekt over wat aan de E.R.B. zal toegekend worden, want zo goedgelovig zijn we niet, dat we veronderstellen dat deze Raad zichzelf zal moeten bedruipen!

Zolang de toestand van Brussel niet klaar en duidelijk zal omschreven zijn, zullen we echter deze pariteit, die strijdig is met de demografische realiteit, niet aanvaarden.

Noot: Het V.V.O. heeft de wens uitgedrukt op deze plaats van het memorandum een dubbele noot in te lassen, die verband houdt met de bijzondere verzuchtingen van Vlaams Overheids-personeel.

1. In artikel 6 van het regeringsontwerp wordt gezegd dat het Plan kontraktueel zal bindend zijn voor die bedrijven, die van de Staat steun ontvangen.

Het lijkt ons meer dan tijd dat die bedrijven voortaan zouden verplicht worden de taalwet na te leven; de homogeniteit van het Nederlands, zoals trouwens van het Frans taalgebied, na te leven en dat ze, in zover zij in Brussel gelegen zijn, de taalwet zodanig zouden naleven dat de Vlaamse werknemer er niet in zijn eigen cultureel karakter door geschaad zou worden.

Wij doen een beroep op de vakbonden, op ALLE vakbonden opdat zij zouden eisen dat daartoe de nodige waarborgen in het regeringsontwerp zouden ingelast worden.

2. Een veertien dagen geleden publiceerde een Franstalige Brusselse krant een colloquium van Brusselse politici, waarop verschillende Franstaligen hun vrees uitspraken voor het Vlaams imperialisme. Het regeringsontwerp voorziet opnieuw de inrichting van verscheidene gewestelijke diensten, waarvan het werkingsgebied zich ook tot Brussel zal uitstrekken en waarvan het taalinstituut weer zeer hybried zal zijn. Wij vrezen niet, maar wij zijn er zeker van dat hier nogmaals typisch „Brusselse” wantoestanden tot stand zullen komen, zoals wij die reeds zo lang kennen in de Brusselse gemeentebesturen. Welke waarborgen krijgen wij dat de Nederlandstalige, zowel de ambtenaar als de burger, hier aan zijn trekken zal komen?

C. ALGEMENE BESCHOUWINGEN - BESLUITEN

De kritiek op de Regeringsontwerpen kan als volgt worden samengevat:

1. De ontwerpen gaan uit van de bekommernis aan de gemeenschappen meer autonomie te verlenen. In zoverre zijn zij onmiskenbaar van grote betekenis. De voorstellen inzake de culturele autonomie gaan verder dan gelijk welk vroeger voorstel.
2. Als geheel van hervormingsplannen bieden zij echter geen waarachtige oplossing en kunnen zij slechts beschouwd worden als eerste maatregelen.
3. Op bepaalde concrete punten dienen echter belangrijke correcties aangebracht te worden, die hierboven uitvoerig werden behandeld.
4. Het voornaamste bezwaar wordt echter opgeroepen door het voorstel van de waarborgen en wel omdat dit het gevaar medebrengt dat de weg wordt afgesneden naar een verdere evolutie, naar het geleidelijk, rustig en stelselmatig uitbouwen van waarachtige nieuwe structuren.

Besluiten

De kern van de discussie is wel het systeem van zg. grendelprocedures, dat door de regering wordt voorgesteld. Het is dus van belang dat systeem in een juist historisch perspectief te plaatsen en te ontleden in zijn politieke draagwijdte als middel „ter harmonisering van de Vlaams-Waalse verhoudingen”.

Waarom „grendels”?

De bedoeling van de grendelprocedures is het Waalse lands-gedeelte te beschermen tegen een politieke minorisering, die het gevolg zou kunnen zijn van de Vlaamse parlementaire meerderheidspositie.

De kwestie werd scherp gesteld naar aanleiding van de zg. zetel-aanpassing.

De wezenlijke achtergronden zijn echter:

- het verminderen van de feitelijke Waalse en Franstalige meerderheidspositie die het bepalend element was van het Belgisch evenwicht;
- de Vlaamse bewustwording en opgang op economisch gebied die dat evenwicht in het gedrang zouden kunnen brengen.

Waarborgen en staatsstructuur

Hierbij dringen zich de volgende vaststellingen op:

— De mogelijkheid van Waalse minorisatie is een typisch probleem van de unitaire staatsinrichting, die inhoudt dat over alle belangrijke materies op strak unitaire basis, d.i. door alle Waalse en alle Vlaamse parlementairen samen, wordt beslist.

— De voorgestelde grendelprocedures zijn dan ook een unitaire techniek; zij doen de veronderstelling rijzen dat, niettegenstaande alle verklaringen, men toch al te zeer aan de unitaire structuur zou willen vasthouden en dat de politici ervan overtuigd zijn dat, niettegenstaande de voorgestelde cultuurautonomie, er tal van wrijvingspunten zullen overblijven.

— Naarmate men integendeel de wegen naar steeds ruimere functionele autonomie voor de gemeenschappen zou opgaan, zullen waarborgen minder en minder vereist zijn; de autonomie betekent juist dat de Vlaamse en Waalse gemeenschappen over strikt eigen aangelegenheden zelf zullen beslissen, zonder enige in-menging van de andere gemeenschap.

— Naast de gebieden met bijzondere betekenis voor de gemeenschappen en die aan hun autonome beslissingsmacht moeten onderworpen worden, dienen er evenwel een aantal algemeen-Belgische aangelegenheden aan een wetgevende arbeid op evenredige basis onderworpen te blijven, omdat zij niet zodanig de gemeenschappen dan wel elke Belg als Belgisch burger aangaan.

— Slechts wel bepaalde politieke aangelegenheden zijn zo belangrijk voor het Belgische Staatsgeheel dat bijzondere meerderheden voor beslissingen terzake verantwoord voorkomen.

Bijzondere meerderheden en grendelprocedures zijn evenwel onverantwoord en gevaarlijk voor gewone algemeen-Belgische aangelegenheden of voor gebieden die tot het domein van de autonomie zouden moeten gerekend worden.

Konkrete toestand

— Op dit ogenblik in de strak-unitaire structuur beschikt de Waalse gemeenschap over **geen enkele waarborg op wetgevend gebied**.

— Historisch gezien zou het dan ook werkelijk een non-sens zijn, thans, nu men de wegen naar een nieuwe structuur van de staat op basis van autonomie van de gemeenschappen opgaat, wetgevende grendels in te voeren.

Te meer daar deze — negatieve — waarborgen de verdere groei naar een nieuwe structuur in grote mate zouden kunnen belemmeren.

— De enige positieve en met de normale evolutie strokende waarborg tegen minorisatie is een uitbreiding van de autonomie. Dat is trouwens ook de enige efficiënte waarborg.

— De werkelijke bekommernis van het Waalse landsgedeelte is inderdaad: niet te worden afgeremd in de eigen ontwikkeling door een Vlaamse minderheid.

Welnu, het huidige systeem beantwoordt aan die bekommernis niet. Want net zoals de Waalse parlementaire groep een Vlaamse politieke actie kan afremmen, kan de Vlaamse groep dat doen ten aanzien van elk Waals initiatief.

Wij staan voor een louter negatief systeem, dat niets wezenlijks oplost, de gemeenschappen enkel in staat stelt mekaar „af te remmen” en dreigt de ganse wetgevende arbeid te ontredderen en de parlementaire instellingen in zwaar diskrediet te brengen.

Dergelijke regeling is **daarenboven** voor de verdere opgang van de Vlaamse gemeenschap, **nog** steeds eisende partij op menig gebied, zeer gevaarlijk.

Grendelprocedures en sanering van de Belgische toestanden

Bij dat alles mag inderdaad niet uit het oog worden verloren dat wij ons in België **nog** steeds niet bevinden in een genormaliseerde toestand. Niet enkel de gewone wetgevende arbeid moet in acht worden genomen. Bijzondere problemen, relikten van het jarenlang onrecht Vlaanderen aangedaan, vergen een bijzonder wetgevend ingrijpen.

De Vlaamse gemeenschap staat terzake nog in een revendicatieve en, vooral wat Brussel aangaat, in een defensieve houding. Dat wij thans — niettegenstaande de zo gevreesde Vlaamse meerderheid! — met deze toestand rekening moeten houden, is te wijten aan de zeer sterke sociaal-ekonomische machtspositie van de frankofone groep, vooral dan te Brussel, die ook in politieke kwesties mede bepalend is.

De taalwetgeving, waarvan niemand de eminent-sociale betekenis kan loochenen, dient voltrokken te worden tot en met een integrale toepassing; de Vlaamse territoriale integriteit, elementair in kultureel, sociaal en democratisch opzicht, dient in Brabant verzekerd te worden; het Brussels vraagstuk, toetssteen voor de toekomst van België, dient een oplossing te krijgen rechtens en feitelijk; de ekonomische ontwikkeling van het Vlaamse land dient verzekerd te worden; een waarachtig evenwicht aan de top, daar waar de fundamentele beslissingen vallen, dient werkelijkheid te worden.

Zolang dat alles niet werd gerealiseerd kan in de unitaire staat de Vlaamse gemeenschap haar democratische meerderheidsrechten niet verzaken; ze zijn haar enig wapen en haar enig verweer tegen de sociaal-ekonomische en politiek nog zo machtige frankofone groep, ze zijn meteen de enige waarborg van werkelijke sanering, en van groei naar evenwicht en gezonde oplossingen. Het is onze overtuiging dat dit evenwicht, deze sanering en deze gezonde oplossingen trouwens slechts bereikt zullen worden in het kader van een grondige algehele herstructurering van het land. Zoals het eveneens onze overtuiging is dat het vasthouden aan de Vlaamse democratische rechten in de huidige konjunktuur, niet enkel de vitale Vlaamse belangen vrijwaart, maar meteen de werkelijke Waalse noden helpt lenigen en de toekomst van het ganse land veilig stelt.

Een konkrete toetssteen: wat komt er terecht van het nationaal statuut voor Brussel in het stelsel van de dubbele meerderheid, dat niet enkel elke wetgevende beslissing ten zwaarste zal bemoeilijken, maar tevens de machtsverhouding in grote mate ten nadele van Vlaanderen zal beïnvloeden?

Positieve oplossingen

Uit dat alles moge blijken dat de huidige voorstellen van de regering inzake de zg. waarborgen, in feite „grendels”, onrijp zijn, ondoelmatig en gevaarlijk. Vanzelfsprekend met uitzondering van de waarborgen op ideologisch gebied.

Zij zijn ook politiek niet eerlijk, daar zij erop neerkomen van de Vlaamse gemeenschap een al te zware tol te eisen voor een gedeeltelijke realisatie van de kultuurautonomie die een sinds lang verworven en erkend recht is en trouwens evenzeer een Waals als een Vlaams belang betekent.

De kwestie van de bijzondere meerderheden voor welbepaalde kwesties van nationaal belang stelt zich maar in het kader van een algehele herstructurering van het land en nadat vooraf al wat tot de gemeenschappen behoort onder het domein van hun autonome wetgevende arbeid zal gebracht zijn.

Een fundamentele oplossing van het vraagstuk-Brussel vraagt de invoering van een nationaal statuut van het hoofdstedelijk gebied, d.i. een statuut in funktie van de taak van de hoofdstad ten overstaan van het nationaal geheel, d.w.z. de beide grote kultuurgemeenschappen.

In de politieke logika en in de realiteit van de machtsverhoudingen zal zulk nationaal statuut derhalve beter te realiseren zijn, wanneer de gemeenschappen een eigen politiek bestaan zullen verworven hebben en het nationaal geheel een nieuwe aan de realiteit aangepaste structuur.

Andersom te werk willen gaan brengt het gevaar mede dat de huidige ongezonde machtspositie van Brussel geïnstitutionaliseerd wordt en het nationaal statuut van Brussel uiteindelijk uitdraait op een Brussels statuut voor het nationaal geheel.

Het komt derhalve logisch en voorzichtig voor het nationaal statuut voor Brussel niet overhaastig af te handelen, maar gaaf tot stand te laten komen in het kader van de toch onafwendbare algehele herstructurering van het land.

De herverdeling van de macht die daaruit zal voortvloeien zal trouwens te Brussel zelf de zo nodige mentale rekonversie ten aanzien van de Nederlandstaligen in dit land in hoge mate bevorderen.

Immiddels dient echter te Brussel het onontbeerlijke saneringswerk krachtadig doorgevoerd te worden door een integrale toepassing van de vigerende taalwetgeving.

ONS BESLUIT KAN DAN OOK KORT ZIJN:

I

De kultuurautonomie, reeds sinds 35 jaar toegezegd, dient zonder verder uitstel gerealiseerd te worden.

De kultuurautonomie moet echter uitdrukkelijk en als onmisbare basis de grondwettelijke erkenning van de kultuurgemeenschappen en de grondwettelijke vastlegging van hun taalgebied behelzen.

II

Met de invoering van de kultuurautonomie dient gepaard te gaan het totstandbrengen van degelijke waarborgen tegen elke levensbeschouwelijke minorisering.

Die waarborgen worden als fundamenteel voor de kultuurautonomie beschouwd.

Het voorstel van de Regering kan hier als basis gelden. De wettelijke regeling terzake zou echter best met grondwettelijke meerderheid getroffen worden en dient in de grondwet vastgelegd te worden.

III

Hierbij dient opgemerkt te worden dat de kultuurautonomie aan de Waalse landgenoten **niets** ontnemt, doch integendeel de basis legt voor de ook door hen zo dringend gevorderde autonomie. De in het regeringsontwerp voorgestelde „grendelprocedures” dienen dan ook geschrapt te worden.

Zij hebben niets te maken met de kultuurautonomie. Zij kunnen echter wel de sanering van de toestanden en de groei naar nieuwe structuren ontredderen.

IV

De ekonomische decentralisatie dient meteen op basis van de regeringsontwerpen doorgevoerd te worden, mits hieraan de volstrekt vereiste korrekties in verband met Brussel en Brabant worden aangebracht.

Wij wensen echter te beklemtonen dat het voorgesteld systeem zeker niet als een eindpunt kan worden beschouwd.

Aan de gemeenschappen dienen werkelijke machten op stuk van de regionaal-ekonomise expansie verleend te worden, en niet enkel adviserende en „aanbevelende“ bevoegdheid.

Efficiënte politieke macht vraagt echter een eigen budget en stelt aldus het probleem van de gehele structuur van het land.

Het is volledig fout de eis tot ekonomise decentralisatie als een Waalse aangelegenheid voor te stellen.

Sinds geruime tijd vraagt de Vlaamse Beweging eigen macht op het stuk van de ekonomise expansie.

Waar de Waalse openbare opinie zeer veel belang hecht, en met reden, aan de ekonomise decentralisatie, hopen wij dat het feit dat de Vlaamse en de Waalse stellingen terzake in grote mate gelijklopend zijn, onze Waalse landgenoten er toe zal aanzetten een positieve houding aan te nemen tegenover de Vlaamse stellingen inzake 1) de organen van de ekonomise decentralisatie, 2) de kulturele autonomie en 3) het geheel van de grondwets-herziening.

V

Deze maatregelen zullen het land niet de nieuwe structuren geven die een geldige oplossing brengen voor het nationaliteitsvraagstuk. Wel kunnen zij de aanvang betekenen van het zo belangrijk werk van de structuurhervorming.

Dat zij als eindpunt geen voldoening kunnen schenken moge onder meer blijken uit het feit, dat het beperken van de autonomie tot het enge gebied van de kultureel, wat een afzondering medebrengt t.a. van het gehele politieke leven, op langere termijn als ongezond moet beschouwd worden.

Elk departement heeft een kulturele opdracht. Kultureel is trouwens een dynamisch begrip waarvan de invloed steeds ruimer wordt.

Denken wij slechts aan de kultureel en sociaal zo belangrijke ruimtelijke ordening. Kulturele autonomie is uiteindelijk het kultureel beleid van een volwaardig-autonome gemeenschap.

Eenmaal de kulturele autonomie en de ekonomise decentralisatie gerealiseerd, moet het belangrijke werk van de structuurhervorming doelbewust en stelselmatig doorgezet worden. Hierbij zijn halfslachtigheid en dubbelzinnigheid uit den boze. Ook de politiek heeft haar onwrikbare logika.

Een structuur die te paard zit tussen unitarisme en federalisme dreigt de patente gebreken van het ene stelsel te verenigen met een karikatuur van het tweede.

Wie verklaart dat het land moet herbouwd worden op basis van de erkenning van en de autonomie voor de gemeenschappen, heeft meteen gezegd dat de nieuwe structuur er een zal zijn van het federale type.

Dat de oplossing er echter een „sui generis“ zal zijn, een specifiek Belgische, aangepast aan de konkrete eigen situatie, is even duidelijk. De terminologie is hier trouwens van bijkomend belang.

Dat niemand het zich echter ontveinze:

- de hervorming dient grondig en diepgaand te zijn;
- er mag niet getalmd worden.

Het wordt trouwens hoog tijd dat wij ons eindelijk op een gezonde basis kunnen wijden aan de hoofdzakelijke opgave van deze tijd: de uitbouw van een menselijke samenleving.

Uit de Gouwen

Campinia Academica. Hotel Bosrand te Kasterlee.

18 april: Dr. jur. J. Bultinck, advocaat en t.v.-kok, over „Leven en eten“.

Afdeling Brabant. „Centrum“, Ninoofsesteenweg Halle.

24 april: Een juridisch onderwerp, waarvan nadere gegevens ons nog niet bekend zijn.

Oost-Vlaanderen:

11 april: 20.30 uur in de feestzaal van de V.T.B. (ingang Paddenhoek) „Spanje, heimwee naar Gouden Tijden“, beeld- en klankmontage door de heer A. van Heddeghem over de artistieke rijkdommen van Spanje.

West-Vlaanderen:

De afdeling Kortrijk en de afdeling Oostende samen.

19 april: Lentefeest in de Kurzaal van Middelkerke.

Alle V.V.A.-leden zijn er welkom.

Inschrijvingen bij de heer A. Venmanis, sekretaris, Maria-kerkelaan 108 Oostende.

Inschrijvingsprijs 200 fr. te storten op postrekening 80 30 van de Bank van Parijs en van de Nederlanden, Oostende (voor rekening V.V.A.-lentefeest).

In het bedrag is begrepen: een aperitief, koude schotel uit ruime keuze, kosten voor het orkest.

Drank dient afzonderlijk betaald.

Antwerpen:

15 april: Dr. Marc Galle over „De Nederlandse kultureel en Brussel“.

19 april: Ontvangst te Eindhoven door de Sociëteit Concordia, met bezoek aan een paar tentoonstellingen, gezellig samenzijn en gezamenlijk avondmaal.

22 april: Dhr. Hubert Buntinx, Directeur van het Antwerps centrum voor produktiviteitsbevordering, over „Kerk en management“.

29 april: Dhr. K. A. Mayer, journalist, over „Kamiel Huysmans, zoals ik hem heb gekend“.

6 mei: Prof. John van Waterschoot over „Mijn reis doorheen Zuid-Afrika“.

9 mei: Een avond te gast bij de N.V. Gevaert-Agfa. Filmprojectie van „Schrijven met licht“ en „Het leven van Lieven Gevaert“, waarna receptie.

13 mei: Prof. Dr. Walter Opsomer, oud-voorzitter over „Kris kras te hooi en te gras“.

24 mei: Sluifingsuitstap naar het Payottenland en de streek van Brueghel: Gaasbeek, Strijtem en O.L.Vrouw-Lombeek, alwaar gezamenlijk avondmaal in de herberg „De Kroon“.

Afgestorvenen:

In de loop van februari ontvielen ons:

Dr. med. Gilbert Godderis, Geluwe; hij werd 51 jaar oud;

Dr. med. Michiel Haerens, Kuurne, in de leeftijd van 78 jaar.

Met vertraging vernamen we het overlijden van Lic. Jan Maldoy uit Hasselt.

Aanbevolen voor:

KREDIET
BELEGGINGEN
VERZEKERINGEN

Private Spaarkas

Gesticht in 1917

Guldenvlieslaan 83 - Brussel 6

N.V. CENTRALE HYPOTHEEK- EN VERZEKERINGSKAS

Alg. Beheerder: E. F. BRIEVEN